

[Riishøj]

uanset de øvrige relationer til den afrikanske verden, som altså ikke er noget problem her, kan tage et initiativ og direkte anerkende Polisario. Hvad er der i vejen for, at Danmark gennem direkte kontakt reelt kunne anerkende Polisario? Det synes jeg den socialdemokratiske ordfører skulle forklare nærmere.

I samme åndedrag vil jeg spørge både den socialdemokratiske ordfører og udenrigsministeren om Danmarks stemmeafgivning i De Forenede Nationer. Hvordan stemmer vi i forbindelse med de årligt tilbagevendende resolutioner om dette spørgsmål? Så vidt mig bekendt undlader man at stemme i forbindelse med Algeriets resolutioner. Jeg ved, at den svenske regering støtter Algeriets forslag i De Forenede Nationer på dette punkt. Er det stadig sådan, at den danske stemmeafgivning skal afspejle en NATO-holdning, eller skal den afspejle den holdning, som det store flertal af FNs medlemslande faktisk støtter?

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg tror, hr. Riishøj må have misforstået, hvad jeg sagde heroppe fra talerstolen. Jeg sagde, at hvis man virkelig ønsker en fredelig, en politisk løsning, hvis man ønsker en dialog, så skal man ikke starte med at anerkende eksilbevægelsens regering. Så må man forsøge at bede begge parter om at sætte sig ned og løse problemerne ved direkte forhandlinger.

Stinus (RV):

Det Radikale Venstre har tidligere givet udtryk for sympati for de tanker, der er indeholdt i VS' forslag om Eritrea. Den sympati vil jeg gerne bekræfte i dag. Når det drejer sig om det eritreanske folk, tilsidesættes den højt besungne folkenes selvbestemmelsesret groft, og det sker desværre med stiltiende accept fra et flertal af FNs medlemslande inklusive Danmark.

Der er i virkeligheden noget kolossalt hyklerisk ved verdens omsorg for f.eks. Namibias manglende selvbestemmelsesret i relation til den totale ligegyldighed, hvormed et flertal af verdens nationer ser på det, der foregår i Eritrea.

Det Radikale Venstre vil gerne i udvalget være med til at foretage en vurdering af, om

Danmark har reelle muligheder for at være med til at fremme en retfærdig løsning på Eritreakonflikten, men vi må realistisk erkende, at mulighederne er små, når selv afrikanernes egen organisation, OAU, betragter konflikten som et rent internt etiopisk anliggende.

Danmarks muligheder for at øve en indsats vil under alle omstændigheder ligge i et snævert samarbejde med andre lande. Det vil derfor under udvalgsarbejdet være særdeles vigtigt at fremskaffe oplysninger om andre landes holdning til konflikten og prøve at få et billede af, hvilke muligheder der findes for at få andre lande med i et eventuelt initiativ.

Når det drejer sig om konflikten i Vest-Sahara, er OAU's holdning den modsatte af, hvad den er i Eritreakonflikten, idet Vest-Saharas ønske om selvstændighed anerkendes af OAU, og i modsætning til, hvad der er tilfældet med Etiopien, går Marokko ind for en folkeafstemning i området.

Det kan i øvrigt undre, at VS går så stærkt ind for en folkeafstemning, når det drejer sig om Eritrea, men helt undlader at tage den mulighed for en løsning op, når det drejer sig om Vest-Sahara. Også når det drejer sig om Vest-Sahara, må folkenes selvbestemmelsesret bedst kunne udtrykkes gennem en folkeafstemning.

I øvrigt gælder de bemærkninger, jeg har fremsat om Danmarks muligheder for at bidrage til en løsning af Eritreakonflikten, også, når det drejer sig om Vest-Sahara.

Damgaard Nielsen (FP):

Fremskridtspartiet har sine tvivl, når det gælder Danmarks indflydelse på de indre stridigheder i lande i Afrika, og som det også er sagt her fra talerstolen: når de organisationer, der findes i Afrika, ikke engang selv kan klare problemerne, hvordan i alverden skulle Danmark så kunne? Det er jo helt andre kulturer og ideer, der ligger bag, end dem, vi normalt repræsenterer.

Det er da ulykkeligt, hver eneste gang mennesker bliver undertrykt, ved at stormagterne absolut skal infiltrere i andre landes interessesfære, men det er jo ikke alene i Vest-Sahara og i Eritrea, det sker. Det sker jo over hele verden dagligt, og det er mit indtryk, at hvis Danmark skal gøre sig gældende, må det i første omgang ske ved en huma-